

hier en daar een vlag uithing, maar heel veel acht had ik er niet op geslagen, tot plotseling een dame op ons toetrad en opgewonden vroeg: „Haben Sie die Fahnen gesehen, die Glocke gehört? Was ist denn los? Sieg, ... och Sie glauben nicht wie ich mich nach einem Siege sehne...“

De overwinning, waarnaar zij zoo smachtte, waarvoor de vlaggen uitgestoken, de klokken aan het luiden waren, zij was er.

„40.000 Russen gevangen genomen.“

Dat vertelde de conducteur in de tram ons. En hij kreeg van mijn vriend een extra sigaar. „Das habe ich wohl gewusst,“ zei de slimme kaartjesknipper.

40.000 Russen. 't is heel wat, zei een der passagiers tot den ander.

Ganz schön, was het antwoord, aber besser wäre 40.000 Engländer!

Men kan zich moeilijk de haat der Duitschers tegen alles wat Engelsch is, zooals deze in alle kringen der bevolking bestaat, indenken.

Al het kwade komt van en door Engeland. Duitschland heeft absoluut geen schuld. Wij moesten wel. Zoo is het oordeel, dat men overal hoort. Met de Franschen hebben wij medelijden, die zijn erin geloopt door Engeland bedrogen, zoo oordeelt men. En in den nachttrein, welke mij van Keulen naar Berlijn bracht, zei de conducteur mij in een vertrouwelijk gesprek: Ziet u, in België moesten wij wel, want Koning Albert wou keizer van Frankrijk worden, dat hadden de Engelschen hem beloofd. Natuurlijk hebben ze hem ook voor den gek gehouden. 't is jammer voor hem, maar 't is zijn eigen schuld.

In Berlijn is het stiller dan anders.

Berlijn is niet meer de stad van het nachtleven en de decadente verfijning. Daarin en daardoor heeft Berlijn gewonnen.

Voor 't overige is Berlijn de handige „Geschäfts-stad“ zooals altijd. Men moet bewondering hebben voor de schitterende manier waarop de Berlijnsche handel de kunst heeft verstaan den oorlog te exploiteeren.

Alle étalages vol met kleinigheden, welke de uitrusting van den soldaat te velde verbeteren kunnen. Vooral aan den strijd tegen de koude en de vocht is vaak op hoogst ingenieuze wijze gedacht. En er

HET RUSSISCHE LEGER IN OOST-PRUISEN EN POLEN

HET GEHEEL VERWOESTE DORP ORTELSBERG.

Zooals uit bovenstaande foto wel heel duidelijk blijkt, laat ook aan het Oostelijke front de oorlog zijn vreeselijke sporen na. De foto herinnert ons aan het zoo hevig geteisterde Belgenland.

EEN RUSSISCH TRANSPORT TREKT DOOR DE VELDEN IN POLEN.

Waar de wegen door den vijand dikwijls door ondermijning en versperring onbegaanbaar zijn gemaakt, wordt er midden door de velden gereden.

wordt gekocht. Geen wonder, want iedereen heeft een bloedverwant of een vriend te velde aan wien men zoo dol graag een „Liebesgabe“ schenkt. Duizenden staan gereed, om naar het terrein van den krijg te trekken, het menschenmateriaal schijnt onbegrensd. En die allen nemen of krijgen iets mee naar het front.

Daarvan leeft handel en industrie.

De Waarenhäuser maken schitterende étalages. Heele kampen worden afgebeeld voorgesteld op het moment, waarop de zending met Liebesgaben binnenkomt. Alles zoo realistisch mogelijk uitgebeeld. Geen beter lokmiddel.

Ook in oorlogstijd zijn zaken nog altijd zaken!

Op de terugreis zat een verwond soldaat, die op eigen rekening naar een badplaats reisde, in mijn coupé, een prachtkerel. Hij had een kogel dwars door het been gekregen, welke hem vermoedelijk van een krachten man tot een blijvend kreupel heeft gemaakt. Hij vertelde doodsimpel van zijn avonturen in België.

Ik heb mijn leven lang niet zooveel Sekt gedronken als in die tijden, zoo re-nommeerde hij een beetje. Wij waren doorlopend in een doezel. Maar och, dan trek je er het beste op los...

Zóó is de oorlog.

Dat refrein wordt vervelend. Maar het blijft ijselijk waar.

Wij schimpen wel ereis over Hollandsche toestanden en Hollandsche dingen.

Ik laat het in 't midden of wij in den regel gelijk hebben. Maar in één geval zou zoo'n oordeel allerafschuwelijkst onverdiend zijn. Indien wij af zouden geven op onze Nederlandsche pers.

Naar niets heb ik zoo verlangd, nadat ik met mijn, nu met 18 stempels voorzien pas (3 waren er bijgekomen), de poorten van Bentheim had gepasseerd als naar een Hollandsch ochtendblad.

Wie als Nederlander 8 dagen lang niets anders dan Duitsche bladen van allerlei kleur en richting gelezen heeft, die voelt zich na het doorlezen van zijn eigen, goede, welbekende Hollandsche krant, weer een ander mensch.

Als na een neutraliteits-bad, dat verkwikte.

HET VAANDEL IN DE RUSSISCHE LOOPGRAVEN.

Een hoogst interessante foto, die ons laat zien, dat de Russen zoozeer aan hun vaandel gehecht zijn, dat dit meegaat in de loopgraven.

HET RAPPORT IN DE LOOPGRAVEN.

Een Russisch onderofficier rapporteert de noemenswaardige gebeurtenissen.

EEN INGEGRAVEN KANON.

Een Russisch kanon, dat zoodanig in den grond is ingegraven, dat het één geheel lijkt met de aarde.

DUITSCH UHLANEN GEVANGEN GEMAAKT.

In de laatste weken zijn er door de Russische kozakken verscheidene Uhlanen gevangen genomen.